

SZIGNUM

2011. március

A Szent István Egyházi Általános Iskola és Gimnázium

Szent Gellért Diákotthon havilapja

VII. évfolyam 3. szám

2010/2011: A HÚSÉG ÉVE

A makói Szent István
Egyházi Általános Iskola és Gimnázium
tisztelttel meghívja Önt a

SZENT ISTVÁN SZABADEGYETEM

III. évad első alkalmára,

a

József Attila Múzeumba
Makó, Megyeház utca 4.

2011. március 7-én 16:00 órakor
Életem a Vatikáni Rádióban

Előadó:

Dr. Puskely Mária
egyháztörténész, SSND nővér

Dr. Puskely Mária szerzetes nővér, mintegy 20 könyv írója és körülbelül 30 fordítója, egyetemi tanár. A Szegény Iskolanővérek Kongregációjának tagjaként évekig tanárként, majd az 1970-es években a Vatikáni Rádiónál dolgozott. Rómában ismerte meg az akkor ösztöndíjas éveit ott töltő dr. Gyürki László. 1987-ben kérte meg a nővért a kismartoni püspök, hogy vállalja el dr. Batthány-Stratmann László boldoggá avatási szertartásához az úgynevezett dokumentált életrajzot.

Köszönjük, hogy eljött!

Szeretettel várjuk a következő előadásainkra is!

2011. március 22. 17:00 Süveges Gergő: A hazugság: hírek, tények, ferdtések
Helyszín: József Attila Múzeum

2011. március 28. 16:00 Történetes konferencia
Előadók: dr. Török József professzor,
dr. Tóth Ferenc helytörténész, muzeológus,
dr. Orbán Imre történész, muzeológus
Helyszín: József Attila Múzeum

2011. március 30. 17:00 Szörényi Levente: Színház és történelem
Helyszín: József Attila Múzeum

Nagybőjti gondolatok

Urunk! Segíts minket, hogy megtanuljunk elviselni a mindennapi élet terheit és kínjait! Hadd nyerjünk keresztthalálod és feltámadásod által új erőt, hogy az élet egyre nagyobb és alkotóbb teljességére jussunk! Te ugyanolyan türelmesen és alázatosan szálltál alá az emberi élet mélységébe, mint ahogy szenvedés és keresztre feszítésed kínjait elfogadtad. Segíts minket, hogy a naponta újból adódó veszélyeket és nehézségeket jókor jött alkalomnak tekintsük arra, hogy növekedjünk emberségünkben, és hozzád hasonlóbba váljunk. Tégy minket képessé arra, hogy az ilyen helyzetek próbatételét türelmesen és bátran kiálljuk, és erősítsd meg bennünk a segítségedbe vetett bizalmat! Ha meghalunk veled, veled együtt fel is támadunk. Ámen.

(Kalkuttai Boldog Teréz imája)

HAMVAZÓSZERDA 2011. MÁRCIUS 9.

MÁRCIUS 15.

Kelj fel rab-ágyad kőpárnáiról,
Beteg, megzsibbadt gondolat!
Kiálts fel érzés! mely nyögél
Elfojtott, vésző szív alatt.

Oh, jőjtek ki, láncra vert rabok,
Lássátok a boldog, dicső napot.
S a honra, mely soká tűrt veletek,
Derűt, vigaszt és áldást hozzatok.

(Vörösmarty Mihály: Szabadsajtó)

Március 11. (péntek) 8 ó iskolai ünnepség

Március 15. (hétfő) Nemzeti ünnep

10 ó Megemlékezés a Petőfi parkban

Műsort ad a SZIGNUM 9. G osztálya

11 ó Városi ünnepség a Kossuth-szobornál

NÉPI BÖLCSESSÉGEK - IDŐJÁRÁSI MEGFIGYELÉSEK MÁRCIUSRA "Amilyen a március kilencedik napja, olyan lesz az egész hónap folyamata."

március 12.: Gergely napi szél, Szent György-napig él. Megrázza még szakállát Gergely!

március 18.: Sándor, József, Benedek, Hoz a zsákban meleget. De ha nem hoz meleget, Gyuri lesz majd a gyerek.

Tisztelt Szülők!

Kérjük, adója 1%-ával ebben az évben is támogassa a SZIGNUM alapítványát! Amennyiben fontosnak tartja intézményünk céljait, akkor a Nemzeti Adó- és Vámhivatal (NAV) által kipoztázott rendelkező nyilatkozatot az alábbiak szerint töltse ki:

A kedvezményezett adószáma:

18450871-1-06 A makói Szent István Egyházi Iskoláért Alapítvány

A kedvezményezett technikai száma, neve:

0011 Magyar Katolikus Egyház
Köszönjük, hogy ebben az évben is ránk gondolt!

A KIÁLLÍTÁS FŐ SZERVEZŐJÉNEK, SZÜCS TAMÁSNAK GONDOLATAI A TÁRLATRÓL:

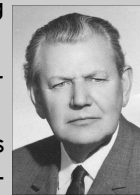
- Öröndetes, hogy szép számmal jelentek meg a megnyitón a makóiak, egykori tanítványok. A média érdeklődése is fokozott volt, ami érthető, hisz ilyen jellegű kiállítás még nem volt a városban. Igen gazdag anyagot sikerült összeállítanunk, amelyek közt fotók, kordokumentumok, személyes vallomások és tárgyak is szerepeltek. Többen ellátogattak, akik egykor a nővéri iskolákban tanultak, ők örömmel böngésztek a régi fényképeket és szívesen meséltek élményeikről. Sikerült a rendtartomány 150 évét felölelő kiállítási anyagot lehoznunk Makóra, így a látogatók teljes képet kaphattak az Iskolanővérek életéről. Az igazi munka számunkra ezután kezdődik, felkeressük még az egykori diákokat, interjúkat készítünk, egy részletesebb kutatást végzünk a városi és püspöki levéltárban. Az a célunk, hogy még teljesebb képet kaphassunk a több mint egy évszázados nővéri oktató-nevelő munkáról, és ebből egy tanulmányt szerkesszünk. Ennek létrehozói a mostani kiállítás szervezői lesznek, Polcsánné Lengyel Orsolya, Kiss Pál Gábor mellett jómagam. Sokat köszönhetünk a József Attila Múzeum dolgozóinak, akik készségesen álltak a kezdeményezés mellé, és saját intézményünk, a SZIGNUM közösségének. A következő napokban felsős és gimnazista osztályaink számára biztosítjuk szervezett keretek közt a kiállítás látogatását, de mindenkit arra biztatok, hogy március végéig feltétlenül tekintse meg tárlatunkat, illetve ennek keretében szervezett, gazdag előadássorozaton vegyen részt.

- SZ.Á.-

JUBILEUMI TUDOD-E?

- Az mai régi épület jobb szárnyát az elemi, az Iskola utca felőlit a polgári iskola használta. Ez utóbbi a legszükségesebb helyiségeket foglalta magában: 4 tantermet, tornatermet, közös szertárt, igazgatói irodát, tanári szobát.
- 1934. április 1-től az iskola igazgatására **Kubinyi Zoltán** kapott megbízást. Nagy lelkiismeretességgel és rátermettséggel irányította az iskola oktató-nevelő munkáját. 1930. szeptember 1-től tanított a makói katolikus fiúpolgárban. Az iskolák államosításakor (1948) megszűnt a polgári iskola, de még egy évig, 1949. augusztus 31-ig a Szent István téri Általános Iskola igazgatója volt.
- Több mint egy évtizedig működött a makói polgári iskolában **Szabó Ödön**. A cserkészek „Dönci bácsiját” egykori tanítványai ma is tisztelettel emlegetik. Első állomáshelye a makói katolikus polgári volt.
- Központi szerepet kapott a valláserkölcsi nevelés, a nemzeti öntudat ápolása, fejlesztése és a szociális nevelés. A tanulók vasár- és ünnepnap szentmisét hallgattak; év elején, karácsonykor, húsvétkor és tanév végén gyóntak, áldoztak. Húsvét előtt két napos lelkigyakorlaton vettek részt. A Szívgyárda is eredményesen működött az iskolában.
- A hazafias nevelés szellemében a Felvidék visszacsatolása alkalmából 1939. április 23-án emléktáblát helyeztek el az iskola lépcsőházában. Tervét Dehény Lajos készítette. Az ipolysági, lévai, füleki, ungvári, munkácsi, kassai, alsó-vereckei, érsekújvári, rimaszombati, rozsnói, losonci, komáromi, beregszászi, uzsoki iskoláktól kapott „porszemeket”, hogy hirdesse a magyar együvé tartozást, ezeket az emlékmű márványtömbjében helyezték el.

Szűcs Tamás tanár úr

NAGYBECSKEREKI DIÁKOK KIRÁNDULÁSA MAKÓN

A téli szünet utáni napokban, amint visszaérkeztünk a kollégiumba, nagy örömmel hallgattuk Regina nővér beszámolóját, amelyben elmondta, hogy egy pályázati támogatás által részt vehetünk egy magyarországi kiránduláson. Hűvös kedd reggelre (hajnalra) ébredtünk. Izgalommal töltött el minket a várakozás, örömmel néztünk elébe a napnak, amelyet együtt tölthetünk kollégista társainkkal. Makó felé utazva a buszon még kissé álmosan gyakoroltuk az énekeket a szentmisére.

Megérkezvén a SZIGNUM iskolába, kíváncsian léptünk be az ottani diákok tantermébe és érdeklődve figyeltük az ott történő oktatást. Sok makói diákkal összeismerkedtünk, elbeszélgettünk az ottani és a hazai oktatásról, életmódról, emberekről... Találtunk olyan dolgokat, amelyekben párhuzamot tudtunk vonni, de olyanokat is, amelyekben teljesen mások a körülményeink. Örülünk, hogy több baráti kapcsolat is kialakult közöttünk.

A fenséges ebéd elfogyasztása után – amit köszönünk a Kalász étteremnek – Kómár Mátyás vezetésével rövid városnézés keretében ismerkedhettünk Makó történelmével és híres embereivel. Ezután a József Attila Múzeumba

mentünk, ahol megtudtuk, hogy a város sok mindenről ismert, de legfőképpen a hagymáról. A múzeumlátogatás után Kiszomborra buszoztunk, ahol a település sok műemléke közül a legrégebbit, a rotundát tekintettük meg, majd szentmisén vettünk részt. Különös érzéssel töltött el bennünket, hogy Attila atya imádkozott értünk, közösségünkért, megáldott minket és családjainkat, és háláját fejezte ki azért, hogy gitároztunk, énekeltünk és a zomboriakkal együtt ünnepelhettünk a szentmisében. Mise után a zombori nénik fenséges agapéval kedveskedtek nekünk, nagyon köszönjük a finomságokat és a szeretetüket! Kissé fáradtan, de sok-sok élménnyel gazdagodva indultunk vissza Nagybecskerekre. Reméljük, hogy a makói diákok is eljutnak majd egyszer hozzánk és ők is ilyen nagy lelkesedéssel mesélnek majd a kirándulásukról, mint mi. Köszönjük mindenkinek, aki bármivel is hozzájárult ahhoz, hogy ilyen szép napot tölthetünk Magyarországon.

Csóke Anikó és Karvák Anikó

VELÜNK TÖRTÉNT

VERSÜNNEP 2010.

"Bármí gondod van az életben, végy elő egy verses könyvet, vagy a megoldást, vagy a megnyugvást megtaláld benne." (Bácskai János)

Iskolánkban hosszú évek óta hagyománya van annak, hogy február végén szavalóversenyt tartunk kicsi és nagy diákjaink számára. Versenyről beszélünk ugyan szó klasszikus értelmében, mivel a diákok helyezéseket kapnak, de mégis inkább ünnepnek érezzük ezt a jeles eseményt, a vers ünnepének.

A téli szünet óta tart a készülődés, aminek egyik elég nehéz és egyben izgalmas bűvárkodást igénylő része a versek kiválasztása. Nem egyszerű feladat ez, hiszen több szempontnak is meg kell felelni: legyen a kiválasztott mű értékes irodalmi alkotás és egyben feleljen meg a gyermek életkori sajátosságainak is. Elmondhatjuk, hogy ennek a kíváncsornak valamennyi verset bemutató diákunk megfelelt: a kicsik gyermekversekkel, a nagyobbak felnőtteknek íródott költeményekkel indultak a megmérettetésen.

Az előadókat hatagú zsűri bírálta több szempont szem előtt tartásával. Nagyon fontos volt a versválasztáson túl a szép magyar beszéd, a vers értelmi és érzelmi üzenetének átadása, a biztos szövegtudás. Arra törekedtünk, hogy az igazságos elbírálás érdekében több kategóriában hirdessünk helyezéseket, így a zsűri két kategóriában értékelte az alsó tagozatosokat, külön két kategóriában a felső tagozatosokat és külön a gimnazistákat.

A zsűri értékelése alapján a következő eredmények születtek:

1-2. osztály: I. helyezés: Burger Benedek 1.a osztály (60 pont) II. helyezés: Ádók Robin 2.b osztály (55 pont) III. helyezés: Szekeres Hunor 2. a osztály (54 pont)

3-4. osztály: I. helyezés: Fröhling Gergő 3.b osztály (57 pont) II. helyezés: Szekeres Réka 3.a osztály (56 pont) III. helyezés: Bács Erzsébet 3.b osztály (55 pont)

5-6. osztály: I helyezés: Majoros Viktória 6. a osztály (60 pont) II. helyezés: Gémes Tamás 6.a osztály (57 pont) III. helyezés: Reisz József 5.a osztály (55 pont)

7-8. osztály: I. helyezés: Kádár Johanna 7.g osztály (59 pont) II. helyezés: Vajda Rubina 7.g osztály (50 pont) III. helyezés: Győrfi Mónika 7.g osztály (48 pont)

Gimnázium: I. helyezés: - II. helyezés: - III. helyezés: Szabó Katalin 10.g osztály

A helyezettnek oklevélben, a résztvevők emléklapban részesültek. Valamennyi versenyző könyvet, ajándéktárgyakat, édességet is kapott, melyek jelentős részét Farkasné Jutka néni és Vargáné Ica néni ajánlotta fel. Ezúton is nagyon szépen köszönjük önzetlen segítségüket! Köszönjük szépen a zsűri és a felkészítő tanárok lelkiismeretes munkáját és a nézőközönség fegyelmezett, érdeklődő részvételét is. Végezetül Majoros Viktória első helyezést kapott Komjáthy Jenő- versét szeretném a kedves olvasó figyelmébe ajánlani. Viktória a méltatlanul feledésbe merült költő Istent és önmagát kereső versét adta elő mély átéléssel, gondolati tisztasággal.

Barócziné Jantos Éva tanárnő

EGYSZERRE

Egyszerre, egy varázsütésre
Megnyílt a szívem tiszta mélye,
És benne megnyilatkozik
Egy szédítőn mélységes ég.

Egyszerre, egy nagy pillanatban
Fölpattant a zár s új alakban
Támadt föl az ódon világ,
Szemem boldog örvénybe lát.

Egyszerre, egy dicső tudatban
Átfogtam magamat magamban,
Fölértém a szellem szavát,
S megpillantám Istent magát.

S egyszerre megdöbbsentem én,
Hogy nesz nélkül lépett felém
A meztelen szépség maga,
A lélek ő, örök dala.

S a rémes-éden pillanatban
Magamat végleg megragadtam;
S hol minden érzés összefolyt,
Éreztem én mennyet s pokolt.

S hol egymást metszi két világ,
Két szem egymás mélyébe lát,
Hol minden eszme összeforrt,
Legyőztem én mennyet s pokolt.

Legyőztem magamat magamban,
S az örök gyönyörforgatagban
Egyszerre megnyílt az ég:
Szent egység, boldog összeség.
[1893. július 27.]

A SZIGNUM közössége nevében, köszönjük
Barócziné Jantos Éva tanárnő lelkiismeretes szervező
munkáját, az iskola szavalóversenyének színvonalas és
pontos lebonyolításáért!
-a szerk.-

EGY HÓNAP-EGY AFORIZMA

"Mindnyájan nagy dolgokra törekszünk, és nem vesszük észre, hogy az élet kis dolgokból áll össze."

(Frank A. Clark)

„ISTEN SZERETETE KÉPES EGYSÉGET TEREMTENI”

A SZIGNUM életét két fontos évfordulóra való emlékezés hatja át. Az egyik, hogy éppen egy évszázada annak, hogy fenntartónk, a Miasszonyunkról nevezett Szegény Iskolanővérek rendje, megkezdte az oktató-nevelő munkát városunkban. Ennek megünnepléseként, február 10-én, interaktív kiállítás nyílt a József Attila Múzeumban, Iskolanővérek – 100 éve hűséggel a makói régióban címmel. Intézményünk abban a szerencsés helyzetben van, hogy az iskola falai közt egy nyolcfős szerzetesközösség gazdagítja mindennapjainkat, így folytatva elődeik hagyományait és teszik élővé hivatásukat. A makói rendház tagjait kérdeztük, mit jelent számukra ez a küldetés.

Fotók: MTI

- Mit jelent egy kisvárosban megélnetek egy világméretű közösséghez való tartozást?
- Lelki megerősítést jelent az a háttértudás, hogy különböző országban élnek rendtársaink. Jelenleg sokat ad ehhez, hogy már második éve közösségünkhöz tartozik az USA-ból egy nővérünk. Tapasztaljuk, hogy neveltetésünk és értékrendünk, életvitelünk harmonizál, testvérként tudunk együtt lenni a mindennapokban. Időnként meglátogatnak bennünket más nemzetiségű nővéreink is. A Kongregációt érintő eseményekről a magyar tartomány illetve a kongregáció honlapjáról, vagy email-en keresztül naprakészen tájékozódhatunk, és követhetjük ezeket. Megérkeznek hozzánk a

tartományfőnökségen keresztül a rendi dialógus kérdései, és mi is részesei leszünk elküldött válaszaikkal a következő évekre vonatkozó tervek elkészítésének. Skypon vagy Facebookon is tudunk egymással a kapcsolatot tartani. Ez mindig tágitja a látókörünket! És a szívünket. Osztozni tudunk egymás örömeiben, nehézségeiben. Valahogy az egész világ ott lehet a szívünkben. És sokszor érezzük, nem vagyunk egyedül. Akár szóban, akár tetteinkben is tudjuk egymást segíteni. Számomra annak tudása, hogy a világ különböző pontjain élünk mégis egység, békesség, megértés van közöttünk, bizonyíték arra, hogy Isten szeretete képes egységet teremteni.

- Rendházban éltek. A napi tevékenységeitekben ez hogyan nyilvánul meg?

- Minden tanév elején megbeszéljük a közös életet érintő kérdéseket. A napirendben szerepel a reggeli ima, ebéd, esti ima, szentmise, személyes ima, közös vacsora, amikor lehetőség adódik a találkozásra, és a heti rendben egy nővér-összejeövetel. Apostoli szolgálatot teljesítő közösségként napirendünket befolyásolják a vállalt feladataink, tudatában vagyunk, hogy nem mindenki tud jelen lenni minden közös alkalmon. Rugalmasan élünk. Mindenkinek van egy külön „cellája” (szobája), ahová visszavonulhat. Van közösségi termünk is, és az iskolával osztozunk a kápolnán J vagyis az Oltáriszentség itt van közöttünk.

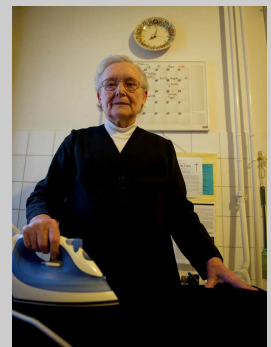

- Úgy képezem, egy család létformájában éltek, ahol mindenkinek megvannak a maga feladatai. Ki, milyen érdeklődési területével gazdagítja a közösséget?

- Mindenkinek van feladta, ezek a bevásárlás, takarítás, főzés, terítés, mosogatás, születés- és névnapok, egyéb ünnepek előkészítése megszervezése. Új tanév kezdetén ezeket szétosztjuk magunk között, és szükség esetén módosítjuk. Veronika nővér Szeret kirándulni, szép tájakat felfedezni. Különösen érdeklik a Mária-kegyhelyek. Számára példaértékű II. János Pál pápa életútja. Halála után is figyelemmel kísérte a boldoggá avatási folyamatot. Értékes gyűjtemény birtokában van, amely a Szentatya halálának 5. évfordulóján kiállításra került.

- Különböző életkorú, aktivitású emberek vagytok. Milyen örömeket és nehézségeket jelent ez az életetek szervezésében?

- A mindennapokban külön gondot kell fordítanunk arra, hogy azokkal is beszélgessünk, akik a szorosán vett munkabeszélgetéseinkből kimaradnának. Ilona és Teofila nővér az ott-honosság megteremtésében adnak sokat. Kirándulások tervezésében figyelembe kell vennünk, ki mekkora távot mennyi idő alatt tud megtenni. A különféle elfoglaltságok miatt sok egyeztetést igényel, ha valahol teljes létszámban akarunk megjelenni. Amikor ez sikerül, mi is büszkéek vagyunk rá. Megéljük a különbözőségekből fakadó gazdagságot, például, amikor egy ünnepre készülünk, és jól kiegészítjük egymást, könnyen gazdára találunk a feladatok. Az iskolai munkában szerencsésnek élem meg, hogy különböző területeken dolgozunk, a pályázatírásban, a gimnazisták hittan- matek- fizika- tanításában és az alsó tagozat munkájában. Fidelis nővér a szeretetszolgálatban, gyermekmisszióban, cserkészletben, ministránsok tanításában, angol-ovi vezetésében, kollégistákkal való foglalkozásban, tanulásban tevékenykedik aktívan. Ilona nővér szereti a fiatalokat. Előfordul, hogy nehéz elfogadnia, hogy egészen másképp gondolkodnak, viselkednek, mint ő. Mégis, azt érzi, jó együtt lenni, olyannak éli meg a közösségünket, mint egy nagy család.

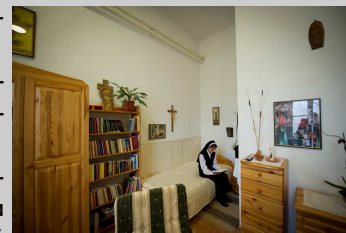

- Mennyire tudtok egyedül is lenni? Ha van szabadidőtök, akkor ezt hogyan tudjátok közösségi szinten megélni?

- Ki-ki a szobájába el tud vonulni, vagy rendelkezésre áll a kápolna bizonyos időszakokban. A szabályunk ír arról, hogy havonta egy napot tartsunk fenn csendes elmélyülésre, rekollekcióra. Ennek idejét, helyét egyénileg kell megkeresnünk.

A mindennapi személyes ima, és a havi lelkinap lehetőséget nyújt a töltekezésre, az Úrral való mélyebb találkozásra. Ez az idő végtelen nagy áldás és nélkülözhetetlen. Ha van szabadnap, azt megélhetjük magányosan is. Ilyenkor több időt fordítok befelé fordulásra, csendben az Úristenre figyelve. Volt, hogy Közös szabadidőben elmentünk csónakázni Mártélyra, sétáltunk a Kiszombori tó körül, kirándultunk a Kornél-ligetbe, meglátogattuk nővéreinket Kikindán, Csókán, sétáltunk vagy bicikliztünk a Maros töltésén. Színházba mentünk, filmet néztünk és beszélgettünk.

- Tanító rend tagjaiként fiatalokat oktattok-neveltek. Milyen hatást gyakorol tapasztalataitok szerint a diákokra a szerzetesi mivoltotok?

- Nehéz ezt a hatást megnevezni. Én leginkább azt érzékelem, hogy könnyedén imádkoznak spontán az osztályomban a diákok. Valamiképpen észlelik, hogy az Istenre való odafigyelés fontos része az életnek és ők is bátran szólítják meg Őt. Többen nem tudnak róla, hogy szerzetes vagyok, kevés ismeretük van erről az életformáról. Én sokáig úgy láttam, fontosabb számomra, hogy jó légkörben, a kapcsolatokra figyelve

legyek jelen a diákok között, mint hogy arról beszéljek, hogy speciális életformám van. Ha szóba kerül, ha érdeklődnek, akkor szívesen beszélek róla. Fidelis azt tapasztalta, hogy megbíznak benne, és érdekli a fiatalokat az, amit gondol, és mernek tőle kérdezni. Veronika nővér úgy gondolja, nem a szavak embere, de a megjelenését, a tettei által nyújtott személyes példa nevelő hatású. Vannak értékes tapasztalatai, hogy a tanítványai azt vitték magukkal kincsként, amelyet ő is annak élt meg a szíve mélyén. Ilona nővér szereti a gyerekeket, csak sajnos mostanában, keveset van köztük.

- Többen, közel két évtizede éltek itt. Mit jelent számotokra Makó?

- Számomra fontos, hogy ez kisváros. Sokan ismerik egymást, - nem lehet ismeretlenként élni, mint egy nagyvárosban. Ahol egyszer megfordulok, másodszor már megismernek. Ez jelent otthonosságot és következetességre szólít fel. Olyan hely ez, ahol küzdeni kell az életért, - és küzdeni kell azért is, hogy a felnőttek, fiatalok életébe a hittel, Istennel, Egyházzal kapcsolatos negatív emlékezet, vagy információhiány helyébe valami életet adó, pozitív tapasztalat kerülhessen. Ilona nővér hét éve van Makón. Szereti azt a csendet, nyugalmat, tisztaságot, amelyet itt megtapasztalt. Kedveli a szép parkokat, virágokat, szívesen beszélget az emberekkel.

- Mit gondoltok, melyek az iskolanővéri hivatás legfontosabb feladatai a 21. században?

- Személyes és közösségi életünkkel, nevelői szolgálatunkkal szeretnénk bátorítani a fiatalokat, hogy érdemes és van értelme egy egész életet odaadni Valakinek, vagy valami fontos szolgálatra és abban hűségesen kitartani, közösséget formálni, építeni, megújítani; összefogni, egymást megbecsülni, közösen küzdeni valamely jó célért, tanulni azt, hogyan lehet különböző kultúrájú emberekkel egyetértésben együtt élni, képezni magunkat; tanulni az együttműködést. Mindenféle tevékenységünk célja, hogy Istent megismertessük és megszeretessük a ránk bízottakkal.

A beszélgetés elkészítésében közreműködő Hedvig nővérnek és rendtársainak köszönöm tanúságtevő és hiteles gondolatokat. Isten áldja életüket és hivatásukat!

Sz. A.

Keresztút - Bevezető gondolatok

Az üdvtörténetnek ebben az órájában valamennyiünk számára világos felszólítást jelentenek Krisztus szavai: "Amint Te küldtél engem a világba, úgy küldöm én is őket a világba... legyenek egyik mibennünk,... hogy elhiggye a világ, Te küldtél engem." (Jn 17, 18;21) (K 1)

Lényünk legmélyén erős vágy él bennünk a természetfölötti, az Isten után.

Lényünk legmélyén fölfedezünk erős embertársi irányultságot, közösség utáni és odatartozási vágyat.

Lényünk legmélyén vágyat és igényt érzünk arra, hogy jelen legyünk mások számára.

Lényünk legmélyén alapítónk karizmája él, hogy fogadalmas önátadásunkat Kongregációinkban éljük, melynek sajátos lelkisége és egyedülálló karizmája van.

Forrás: Iskolanővérek honlapja

A HÓNAP

MOTTÓJA

„Isten megérdemli teljes szeretetünket! Végtelen szépségének elragadó bája felbátorít, hogy olyan szeretettel szeressük Őt, amely mindörökké kielégít minket. Isten maga a szeretet, és mindent csak ebben a szeretetben tesz. Mindnyájunkat személyesen szeret, mint teremtményt és megváltónk. S mivel szeret, megadta nekünk a képességet, hogy viszonzni is tudjuk szeretetét.”

(Mária Terézia Gerhardinger)

Portré

NÉZŐPONT - AKI ÚGY PRÓBÁL NÉZNI, HOGY AZ ÉLETBEN A SZÉPET LÁSSA MEG

Színeket, formákat hozott az életünkbe. Gondolatok, pillanatok válnak láthatóvá a keze nyomán papíron, vagy akár az osztályterem tábláin. Szolgálatkész, derűs szemlélettel áll az elvég-

zendő munkák mögé. Aktivitása, ötletei cselekvésre és önkifejezésre ösztönzik a diákságot. Egyértelmű, hogy Brzózka Marek szobrászművész kollégánkkal új fejezete kezdődött a SZIGNUM rajzoktatásának.

- Korai munkád egyikén olvasható Pissarro gondolata; „Az életben minden szép, csak jól kell tudni nézni.” Mennyire fontos ez számodra?

- Mondhatni, az életfilozófiámmá vált. Érdekes volt az első találkozásom ezzel az idézettel. Középiskolai feladatként kaptuk, hogy vessünk kőbe egy jelmondatot, ehhez találtam ezt a mély üzenetet hordozót. A pár hónap alatt, amíg tartott a munka, rájöttem, milyen közel áll hozzám a tartalma. Azóta is ezzel a szemmel próbálok alkotni.

- Mikor érezted azt először, hogy amit látsz, azt művészi formában is ki tudod fejezni?

- Már általános iskolában is komolyan foglalkoztam a rajzolásal a tanáraink biztatására. A középiskolai tanulmányaim után bekerültem a művészeti egyetemre. Hosszú folyamat eredménye, míg végül szobrász lettem. A pályám elején inkább a grafika érdekelt igazán.

- Amikor rád kerestem az interneten, egy dr. Brzózka Mareket is találtam...

- Nagyon fontos kapcsolat a számomra, ő az orvos édesapám. Lengyel születésű, s így én lengyel származású vagyok. A családban én viszem tovább a nevét, amit nagy tisztességgnek érzek. Fontos küldetés számomra, hogy megfeleljek ennek a névnek. Nagy családból származom, a négy testvérem közül csak a húgom foglalkozik komolyabban művészettel rajtam kívül, ő operaéneket tanul. Mindannyian nagyon jól beszélünk lengyelül, próbáljuk minél inkább megismerni azt a kultúrát is és tartjuk a kapcsolatot az ottani rokonainkkal. Van egy francia sógorom is, úgyhogy egészen nemzetközi a családjunk.

- A munkáidat figyelve, magával ragadó és elgondolkodtató, ahogyan kifejezed a mondanivalódat!

- Biztos mindenki számára nyilvánvaló, hogy ma mennyire erős az absztrakt vonal a művészetekben.

Amikor az alkotók nem konkrét formákat, jól ismert színeket alkalmaznak, hanem mindezt összekeverve, a hagyományostól elrugaszkodva alkotnak. Ha nagy vonalakban jellemezhetném a munkásságomat, az a típus vagyok, aki tiszteletben tartja a több ezer éves hagyományokat és a figurális ábrázoló művészeteket próbálja gazdagítani.

- Anyagok tekintetében, mivel dolgozol szívesen?

- Ami már régóta közel áll a szívemhez, az a bronz, a bronzöntés. Nagyon kedvelem a természetes anyagokat, a fát, a fafaragást, az agyagot, a kerámiák égetését és a fémek különféle megmunkálását is.

- Naiv módon azt képzelem, az alkotás egy csöndes, magányos folyamat. Hogyan lehet ezt összeegyeztetni a tanítás nyüzsgő, sokszor zajos légkörével?

- Nem látok e között lényeges különbséget. A két területet a küldetéstudatom fogja át, ami nélkül nem lehetne létezni. Ez mély és személyes dolog számomra, ami a tanítás területén, az eddig felgyülemlett tudásom átadását jelenti. Ez csak úgy válhat élővé, ha másokkal megoszthatom, és ezáltal segíthetek, fejleszthetek.

- Mennyire érzed hatékonynak a SZIGNUM-ban ezt a tapasztalat közvetítést?

- Talán ezt a gyerekektől kellene megkérdezni, az ő munkájukon lehetne lemérni. Fél esztendő rövid idő a szemléltetváltáshoz, de látok biztató jeleket. Sok munkám fekszik abban, hogy jó irányban lépünk előre. Nagyon ügyesek és élénkek a diákok, élvezem a rajzórákat. Szeretném felnyitni a fogékony tanulók szemét arra, ami számomra is igen fontos felfedezés volt; hiába a modern kor számos technikai újítása, digitális világa, kell, hogy legyen az embernek rajzkészsége, tehát tudjon megoldani vizuális problémákat az életben. Ez lényeges lesz például akkor, majd ha függőnyt kell választani a lakásba, vagy el kell rendezni valamit. Egyébként a SZIGNUM az első munkahelyem, és jó érzés, hogy nagyon nyitott itt mindenki. Úgy gondolom, hogy a munkámmal hasznára vagyok az iskolának. Lehetőségként tekintek erre a közösségre, és örülök, hogy a tagja lehetek.

- Milyen terveid vannak a közeljövőben?

- Gyermekekorom óta nagyon szeretek síelni, ami valószínű az iskolaidő miatt az idén nem fog összejönni. Viszont nyáron Párizsba tervezek egy utazást, amit már nagyon várok. Szakmailag egy nagy kiállításom kivitelezésének folyamatában vagyok, amely május-júniusban lesz Szege-den, az Olasz Kulturális Intézetben. Itt kerülnek majd bemutatásra a legújabb munkáim, erre készülök most gőzerővel.

Sz.A.

VERSMONDÓ VERSENY A JUHÁSZ GYULA REFORMÁTUS GIMNÁZIUM ÉS SZAKKÉPZŐ ISKOLÁBAN

Úgy tűnik, hogy a tél vége, tavasz eleje a versmondó versenyek időszaka. Február 28-án délutánra szíves invitálásnak tettünk eleget Kádár Johanna 7. g osztályos tanulóval, amikor részt vettünk a Juhász Gyula Református Gimnázium és Szakképző Iskola által meghirdetett szavalóversenyen. A kiírás szerint egy szabadon választott és egy kötelező verssel kellett készülnünk a nemes megmérettetésre. Úgy döntöttünk, hogy a meghívó iskola névadójának két versét választjuk. Az egyik vers Kőrösi Csoma Sándorról, a híres őshaza- kutatóról szólt, a másik költemény a kiírásnak megfelelően vallási témájú volt.

SZIGNUM OLDAL

FÜRKÉSZ rovatba
- válogatta az IDB -

Gólya – Hír: Hazatért az első gólya.

Február utolsó hetében megérkezett a Veszprém megyei Tüskevára az első gólya. Ez a madár igazi bajnok, rendre ő az első, aki visszatér fészkehez. A madarat 22-én, kedden délelőtt látták a falu felett körözni, azóta már evett is egy belvizes területen, délután pedig a fészke közelében üldögélt. Párja általában két-három nap múlva követi. Évek óta menetrend szerint ők az első hazatérő gólyapár. A tüskevári gólyapár mindig februárban tér vissza, két-három héttel hamarabb, mint társaik. 2008-ban érkeztek haza a legkorábban, akkor 13-án látták őket először. Vasuta Gábor amatőr természetfotós szerint valahol Dél-Európában telelhetnek, ezért előzik meg pár héttel a többi gólyát.

Vicc-morzsa:

A légy sétál a fiával egy kopasz ember fején és így szól:

- Látod fiam, amikor én még olyan kicsi voltam, mint te, akkor itt még csak egy keskeny gyalogút volt.

A Legek könyvéből:

A legvéresebb állati támadást Japánok szenvedték el 1945. február 19-én, mikor 1000 katonát akart kelní egy 16 km széles, **bordás krokodiloktól** hemzsegő mangrove mocsáron. 20 katona érte el a túlpartot.

Gyere velünk moziba!

Filmajánló: Rango

Rango egy kaméleon, aki háziállatként él egy terráriumban és hősné képzeli magát. Egy napon hirtelen egy vadnyugati kis városkában, Dirtben találja magát. Rango, a hetvenkedő hős feladatot vállal magára, segít a várost sújtó banditák elleni küzdelemben.

1848/2011. március 15.

Európa közepén élt valahol egy nép,
hol felszántva a határ, hol végtelen az ég.
Nem kívánt mást, csak saját hazát, hol övé a dal, s a szó,
Hol aranyból, sárból születik majd, tudós és álmodó.

Európa közepén nincs többé haza,
kerékbe törte vágyait gyilkosok hada.
Gyűrű fogta szegény magyart, folyt, csak folyt a vér,
Vértanúkról szól e dal, s tán nincsen más remény.

Csak a költő, ha visszatér, a költő, ha visszatér.
Míg a földön ember él, a költő visszatér.
Hol ember él, hol ember fél, a költő visszatér.
Hol magyar él, hol magyar fél, Petőfi visszatér.

Hazám, hazám, te messzi tér,
a szabadság már nem remél.
De tudjátok, míg magyar él, Petőfi visszatér.
Míg a földön ember él, a költő visszatér,
Hol zsarnok él, hol ember fél, a költő visszatér.

Míg a földön ember él, a költő visszatér.
Míg magyar él, míg ember fél, a költő visszatér.
Míg a földön ember él, a költő visszatér.
Hol magyar él, hol ember fél, a költő visszatér.

SZIGNUM Szupervízió

Interjú Hári M. Ildikó szupervízorral

- Másfél évvel ezelőtt alakult egy csoport a SZIGNUM tanáraiból. Hogyan működött ez a hat ember a közös munka során?

- A szupervízió olyan alkalmat teremtett számunkra, ahol beszélni tudtunk a munkánk kapcsán megtapasztalt elakadásokról, nehézségekről, konfliktushelyzetekről. Tanulási lehetőséget biztosított, hogy valamit megértsünk önmagunkról. Segített, hogy jobban értsük saját helyzetünket. Minden alkalommal ezeket a kérdéseket tettük fel: „Mi foglalkoztat a munkádban most? Minek járnál utána? Mit szeretnél tisztábban látni a működésedben?”

- Miben, hogyan mérhető az le, hogy eredményes volt-e a foglalkozásokon végzett munka?

Abban, hogy a csoporttagok fáradtságuk ellenére újra meg újra eljöttek! Talán, mert megtapasztalták, hogy ez az önmaguknak adott 1,5 óra megsegíti a nap többi részét.

- Mit adott neked és szerinted a csoport tagjainak a szupervízió?

Annak a megtapasztalását, hogy érdemes küszködni egy jól feltett kérdésért, mert többet ér, mint egy elsietett válasz. Ha kész vagyok érdeklődéssel nézni arra, ami érint, ha meg tanulok reflektálni arra, amit átéltem, nagyobb esélyem van, hogy eleven, alapjában elégedett emberként éljek: hálásan a lehetőségeimért, kiengesztelten a korlátaimmal.

- Ha nem túl személyes, akkor mióta foglalkozol vele, és miért?

- Kábé két éve foglalkozom szupervízióval: egyéni-, team-, és csoportszupervízió formájában. Előtte évekig én magam is résztvevője voltam szupervíziós folyamatoknak. Nagy haszonnal! Hiszek abban, hogy a szakmai életünkben megtapasztalt nehézség, amivel a szupervízió szembenézünk, megmutatja a fejlődésünk irányát, s a tanulás, növekedés lehetőségét hordozza.

- Most lezárul az az időszak, amire szerződött a SZIGNUM közössége. Hogyan tovább?

- Kipróbálhatjuk, mi a hozadéka annak, ha másfél óra helyett egy fél, vagy akár egy egész napot szupervízióra szánunk.

-sza-

ESEMÉNYNAPTÁR 2011. március

5. szo	17 ó 30 Szalagavató bál
7. h	16 ó Beszélgetés Puskely Mária SSND nővérrel a Vatikáni Rádióról. Helyszín: József Attila Múzeum 14 ó Alsós farsang
8. k	14 ó Felső és gimnazista farsang, táncház
9. sze	Hamvazószerda. Közös iskolai szentmise
11. p	Március 15-i iskolai megemlékezés
15. k	10 ó a SZIGNUM tanulóinak ünnepi megemlékezése a Petőfi parkban
24. cs	16 ó Munkaértekezlet
Tesz-Vesz-Tavas a hónap folyamán 8-12. évf.	
30. sze- 31. cs	Beiratkozás az általános iskolánk első osztályaiba
ÁPR. 7. cs	16 ó Munkaértekezlet

Kiadja a Szent István
Egyházi Általános Iskola és
Gimnázium,
Szent Gellért Diákotthon
Makó,
Szent István tér 14 - 16.

Telefon: 06 - 62/213-052
e-mail:
szignum@szignum.hu
web: www.szignum.hu
Felelős kiadó:
Szűcs Péter

Szerkesztő:
Szabó Anita
Fotó: Majoros Márton
Tördelés:
Hudák Szabolcs

HÍREK

Könyv a misszióról

Megjelent Fidelis nővér Gyökerekig ható vallomás című könyve. A Miasszonyunkról nevezett Szegény Iskolanővérek (hamarosan Boldogasszony Iskolanővérek) közösségéhez tartozó szerzetes-tanítónk egy esztendő teltével Gambiában, első magyar misszionáriusként. Az élményeiből szőtt színes, hiteles naplószerű kötet megvásárolható a rendházban, amelynek összege a gambiai missziót támogatja.

MÁRCIUSI GONDOLKODTATÓ FELADVÁNY

Örülök, hogy ilyen sok szorgalmas, ötösrre vágyó diákunk van! Lehet tovább gyűjtögetni a jó pontokat, íme, az e havi feladvány.

Tamara, Léna és Marina arról beszélnek, hogy ki hány éves. A következő beszélgetés folyt közöttük:

Tamara: 22 éves vagyok. Lénánál 2 évvel vagyok fiatalabb. Marinánál egy évvel vagyok idősebb.

Léna: Nem én vagyok a legfiatalabb. Köztem és Marina közt 3 év a különbség. Marina 25 éves.

Marina: Tamaránál fiatalabb vagyok. Tamara 23 éves. Léna 3 évvel idősebb Tamaránál.

Mindegyik lány állítása közül csak kettő igaz. Valójában ki hány éves?

Jó gondolkodást mindenkinek! A megfejtéseket a kortefai@szignum.hu e-mail címre küldjétek, vagy az iskola portáján adjátok le!

Körtefái Klára tanárnő

HÉTKÖZNAPI PSZICHOLÓGIA SZÓ-BESZÉD

A mostani alkalommal megtudjuk, hogyan indítsunk beszélgetést. Sokan mondják, könnyű idegenekkel beszélgetni. De mi van akkor, ha valakinek ez mégsem könnyű? Nézzünk hozzá egy kis receptet, mert ez is fejleszthető.

Először is keresni kell valakit, aki hajlandó velünk beszélgetésbe elegyedni. Ennek jelei a következők lehetnek: nem dolgozik elmélyülten, esetleg egyedül van, ránc mosolyog, nem teszi keresztbe a karját (nyílt pozíció), mifelénk teszi keresztbe a lábát. Ha ezek után választottunk beszélgetőpartnert, a kiválasztott személynek ezt jelezhetjük egy mosollyal, vagy egyszerűen szemkontaktussal, aztán jöhet a beszélgetés.

Tökéletes kezdeményező szót ne keressünk, mert az nincs. Sőt, valójában lényegtelen is. Negatív kezdeményezés nem hat bátorítól, borússá teszi a beszélgetés alaphangulatát. A hétköznapi megjegyzés pompásan megteszi, a legfontosabb, hogy kihasználjuk az alkalmat a kapcsolatfelvételre. Ha a másik érdeklődést mutat, úgyszólván elkottyant egy-két megjegyzést, ami már alapja lehet a hosszabb beszélgetésnek.

Beszélgetést kezdeményező szöveg alapja lehet a helyzet, a másik, esetleg önmagunk. Három módon kezdetünk. felteszünk egy kérdést, megeresztünk egy véleményt, vagy leszögezünk egy tényt. A legfontosabb az érdeklődés felkeltése, a másik bevonása a beszélgetésbe. Így a legjobb kezdés a kérdés. A vélemény is jól beválik, legkevésbé szerencsés a tény leszögezése.

A fenti három lehetőség közül a legjobb, ha a közös helyzetünkről mondunk valamit. Ha körülnézünk, könnyen találunk ehhez megfelelő alapot. Miután fölítettünk egy kérdést vagy kijelentettünk valamit, gondosan figyeljünk a válasza.

A legtöbb ember szeret önmagáról beszélni, örömmel fog válaszolni bármely rá vonatkozó kérdésre vagy megjegyzésre. Mielőtt ehhez hozzáfognánk, figyeljük meg, mit csinál, mit visel, hogyan viselkedik, mit olvas, stb. aztán találjuk ki, miről szeretnénk többet megtudni.

Egesz pszichológusok előnyben részesítik azokat a nyitó megjegyzéseket, amelyek közvetlenül érésre adják, hogy érdeklődünk a másik iránt. Ennek a módszernek sokkal nagyobb hatása van a másikra, mint a finomabb közléseknek. Ennek a megközelítési módszernek a legfőbb feltétele a bátorság.

Az önmagunkra vonatkozó megjegyzés ritkán ösztönöz beszélgetésre. Az idegeneket sokkal jobban érdekli, hogy önmagukról beszéljenek, mint rólunk.

Végezetül még egy: soha ne szolgáltatassunk információt magunkról (családunkról, foglalkozásunkról, érdeklődésünkről, stb.) csak határozott kérdésre. Ha ez a kérdés nem érkezik meg, akkor a másik fél nyilván nem kíváncsi ezekre. Hát akkor: beszélgetésre fel!

Szerk.: Körtefái Klára tanárnő